

Manifyst, wyzwa majoryntnego czowieka....

Bydzie to na isto wyzwa zdrzałego czowieka, chocia niykōniycznie pynjōnisty. Wiycie! Świat, moje Wy roztomyłe modzioki, kejsik ci wyglōndōł blank, ale to blank inakszij. Niy cuciōła nōs, terōżnich szejšćdziesiyciolōtkōw lebo tych ci siedymdziesiynćiolōtkōw jakosik tam telewizyjō śniōdaniowō, i beztōż tyż niy wiedzielichmy nic ło istniyniu spaśnych cwigowatych akrōbatkōw, jakichsik chippendalesōw (takich, wiycie, chopskich sztriptizyrōw) i roztomajtych kotōw, miauczkōw, kere poradzōm gōdać alfabytym Braille'a. Cuciōł nōs ruski weker, ruski buksiok, kery blank niy kciōł fōngować tak, jak tyn hejnōł ze marijackij wiyży kōzōł. Ale jednakowōż poradziyli my sie zwyrtnōńc i byc na czas we szuli. Na śniōdanie ókalichmy klapsznity ze lyjberwusztym, bez świynta ze szinkōm, ftorō gerowała już po dwōch dniach. Kyjzy byli, eźli na isto byli, ino dwie: zōłtō i biōłō. Miana łōnych byli jednako umōłwne, lipne jak łōnych wert i farba. Żōdyn tyż niy jōdōł jakichsik „lunchōw” – byli ino druge śniōdania, take klapsznity gynał, akuratnie zapakōwane bez nasze mamulki we taki papiōr – ze miana – śniōdaniowy, ftory poddōwali niyskorzij dōmowemu „recyklingowi”, i eźli sie niy umarasiōł, wykorzystōwało sie go drugi, abo i trzeci rōłz.

Jōdało sie tyż łobiady: kartofle, tuste zōłzy, kotlety; mało ku tymu bōło rybōw i gymizōw. Na nudle gōdalichmy nudle a niy „pasta”, bo italijōńsko „pasta” to naszō śmiyra, bo tōm śmiyrōm glancowalichmy wszyjske szczewiki. Żōdyn tyż ajnfachowy czowiek niy miarkowōł, co to je tyn diosecki choresterol i ókōł tela jajec, wiela ino poradziōł. A jednakowōż niy umiyralichmy masowo na żōdne ci tam hercszlagi. Bōł tako czōs, kej roztomajte klugszajsry tuplikowali, co tōmaty sōm „rakotwōrcze” a zatym niyskorzi inksz eklerowali, iże to blank niy ma prōwda.

Rechtōr juzaś, kery poradziōł fest przimaścić linijōrzym abo połōmac skaźnik na niyjednyj dupie, kōzōł nōm uczyć sie mocki roztomajtych definicyji i wzorōw, i straszōł ci nōs powtōrzaniym klasy. Jednakowoż niy mielichmy skuli tego jakisik „traumy”. Tak prōwdōm blank niy miarkowalichmy tego łoszkliwego słōwecka ani tyż niy bylichmy pod flyjgōm jakigosik „terapeuty”.

Niy uczylichmy sie ynglickigo i niy deptali my na tyn moderny terōzki balyt. Coby ugōdać sie ze kamratōma na fusbalszpil, niy glingalichmy skorzij dō nich ino wkarowalichmy po łōnych do pomiyszkaniō, abo wrzescelichmy pod jejich łoknami, coby wylazowali na plac. Niy brōniōł nōm tego żōdyn iptā ze jakigosik TVN Style abo inksze angyjbery.

We łōnych czasach szajspapir bōł ino we lyjberwuszcie i mortadeli, a pulwer do praniō prōł gynał i biōłe i farbiste lōnty. Eźli razinku... prōł. Niy bōło ci tyż kryjmōw na dziyń, na noc, na zima i na lato. Bōła ino nivea. Jednakowōż niy capiylichmy ani niy umiyrali my na dezynteriō, znaczy sie na jakosik laksyra.

Bylichmy blank niymōldnie przilobleczyni ale udōwało nōm sie ugōdać ze dziołchami, kere – i niy kca sam żōdnyj cosik przeciepować – blank tyż niy miarkowali fto to je ta cōłkō Jaga Hupało abo inksze wywołane „stylistki”. Nasze łojce niy glingali dō nōs ze mobilniokym i nigdy tyż niy wiedzieli, blank niy miarkowali kaj my sōm. Niy łodwojzyli tyż nōs autokōma do szuli, łod kedy pizło nōm siedym lōt, i jakimsik cudym niy umrzili łōni na syrce, a my niy bylichmy łofiarōma pedofilōw ani zeryjnych mordyrzōw, a na blank lichy łoznakowanych cestach, na przyjńsiciach dlō piechciōrzy, niy łozjechali ci nōs autoki. A przecamć jakesik ci tam wtynczōs tyż autoki fyrtali. Nō, i niy knipsowalichmy sie do Naszyj Klasy, ani na tyn Face Book spode tego wywołanego rzymskiego Koloseum ani spode piramidōw, abo wiyży Eifla. Jejźdzylichmy za to na roztomajte kolōnie i obozy, ściepowalichmy sie na orynżada we bojtliku, abo brauza we pulwrze i łodpustowe kyjksy. Nō i na zicher niy miarkowali my, co to je tyn stopierōński „Taniec ze gwioźdzami”, fto to je Tusk, Kaczyński, Komorowski i Duda ze Szydłym, co tyż to za diosectwo je ta „emancypacja kobiet” i jakesik ci tam „prawa gadziny”. My, już terōzki siedymdziesiyńciolōtki przeżylichmy tyż richticzne piekło. I skuli tego, żōndōm, na isto nastowōm na to, coby dlō nōs wszyjskich bōła pynzyjō... drugij grupy!

Ojgyn z Pnioków